

Samling ved denne Sags Behandling udtalt Stemning mod Filialinstitutionen, og det er denne, som ogsaa Udvalget har fundet i den Grad betænkelig, at det ikke har kunnet tiltræde Lovforslaget. Med Hensyn til Betænelighederne skal jeg tillade mig at henvise til Betænkningen selv, for ikke at komme ind paa en yderligere Gjensagelse. Men naar Udvalget saaledes ikke har kunnet tiltræde den Ordning, som er foreslaaet i Lovforslaget, og naar det da skulde have stillet noget Andet i Stedet, vilde et positivt, definitivt Forslag fra dets Side kun have kunnet gaa ud paa en Bevarelse af Kolbing Oppebørselsstue, saaledes at den var gaaet over til at blive Amtstue. Udvalget troede imidlertid ikke, at det vilde være rigtigt at fremkomme med et saadant Forslag, men ansaa det endogaa for tvivlsomt, hvorvidt det maatte ligge indenfor Udvalgets Omraade at fremkomme dermed. Der er vel tidligere fremkommet nye Lovforslag i Stedet for de fremlagte, men der har paa den anden Side reist sig Tvivl om, hvorvidt det fra et Udvalgs Standpunkt var den rette Form, og der vilde jo desuden være den Betænkelighed derved for Udvalget, at dersom det vilde have paataget sig at fremkomme med et saadant Forslag, maatte man være gaaet yderligere, saa kunde man ikke være bleven staaende ved et ligefremt Forslag i Modsetning til den fremsatte Nedlæggelse, men maatte have anset det for nødvendigt dermed at forbinde forskellige Foranstaltninger, navnlig en Omordning af Distrikterne. Det er en Gjenstand, hvorpaa der af Befolkningen er lagt megen Vægt, ligesom der overhovedet er lagt megen Vægt paa Bevarelsen af Amtstuerne; derom vidne de Adresseer, der ere indkomne, og som ere fremlagte her i Thinget. Udvalget vilde samtidig med et eventuelt Forslag om Omordning af Distrikterne ogsaa være kommet ind paa Spørgsmaalet om Fastsettelse af Lønningerne og af Kontorhold, og det maatte Udvalget yderligere anse for at ligge udenfor dets Omraade og for at være Gjenstande, der netop og navnlig maatte henhøre under den forestaaende Revision af Loven af den 2den Juli 1870. Derfor har Udvalget ikke troet sig kompetent til eller fundet det rigtigt at stille et positivt Forslag, der skulde træde i Stedet for det fremlagte, men man har troet det rigtigt at vælge den Vej, som er foreslaaet, nemlig at den hele Ordning skulde udsættes indtil Revisionen af Loven af 2den Juli 1870, der skal foretages inden Afgangen af Finantsaaret 1879—80, altsaa foretages i næste Samling. Dersom man nu vilde have stillet et positivt Forslag som det, jeg omtalte, vilde det kun have kunnet føre med sig, at man vilde have foreslaaet en Ordning, der, om den var bleven vedtagen, kun var bleven af kort Varighed; den vilde neppe være bleven effektueret, før man skulde til at begynde paa Revisionen af Loven, og det maa forudses, at den forestaaende Revision vil netop komme til at behandle det Spørgsmaal, som nu

gjentagende og i lang Tid her i Thinget har været Gjenstand for saa mange Udtalelser, der ikke samstemme med den Vej, hvorpaa man er staaet ind ved Filialinstitutionen. Om man ved Revisionen af Loven vil kunne komme ind paa en anden Vej, skal jeg ikke kunne sige — det maa jo vise sig —, men man maa dog haabe, at de Udtalelser, der ere saadane saa gjentagende, ikke ville blive aldeles upaaagtede ved Foretagelsen af Sagen, medens derimod en Vedtagelse allerede nu her kun vilde berede fortsatte Forhandlinger med et meget uvisst Resultat. For at undgaa dette kunde Udvalget have fulgt den Vej ligefremt at foreslaa Thinget at forfaste Loven, men det er en Form, som Udvalget ikke ønskede at vælge. Udvalget har troet, at den retteste og i alle Henseender mest tilsvarende Form, hvorved der Intet tabes, men muligvis kunde vindes. Noget for Ordningen af Sagen, var den, som er foreslaaet, nemlig at anbefale, at Landsthinget skal udtale, at en Ordning af Forholdene for de ledige Amtstuer stilles i Bero, indtil Revisionen af Loven af 2den Juli 1870 om Amtsforvalternes Lønning finder Sted, og at Thinget dermed gaar over til Dagsordenen. Det er i den Forventning, at den høsttagtede Finansminister ikke vil modsætte sig en saadan Ordning, som Udvalget har troet vil være i Sagens Interesse, at jeg tillader mig at anbefale det høje Thing at vedtage Udvalgets Forslag.

Ruben: Efter som jeg altid har været en Modstander af at nedlægge regnskabsførende Amtstuer og oprette ikke-regnskabsførende Filialer, har det været mig temmelig let at gaa med til at stede dette Lovforslag til Hvile ved den foreslaaede Dagsorden. Jeg har nu det Haab, at det høje Thing vil vedtage Dagsordenen og derved stille det i Udset, at det, naar Revisionen af Loven af 2den Juli 1870 finder Sted i tilstundende Efteraar, vil flaa fast, at det ikke videre vil gaa ind paa den i mine Dine meget uheldige Filialtanke. Det ligger jo forresten heller slet ikke i Loven af 2den Juli 1870, hvad jo ogsaa er fremhævet i Betænkningen, at der skal nedlægges regnskabsførende Amtstuer og oprettes Filialer i Stedet. Efter den Opfattelse, jeg har af denne Lov, er der blot Tale om at nedlægge Amtstuer, hvor de maa anses for at være overflødige. Det er imidlertid ikke min Hensigt videre at gaa ind derpaa, men jeg vil blot tillade mig at henlede det allerede Things Opmærksomhed paa den Mængde Adresseer, der ere indgaaede, navnlig fra Omegnen af Kolbing, om Bibeholdelsen af Oppebørselsstuen i Kolbing. Der er saaledes saa at sige ikke en eneste Grundeier i de otte forhenværende slesvigiske Sogne, uden at han har undertegnet en saadan Adresse, og det er jo særlig af Hensyn til de indlemmede slesvigiske Distrikter, at Kolbing Oppebørselsstue i sin Tid er bleven oprettet. Der er jo endvidere indgaaet Adresseer fra 10 omliggende